

Hlavním cílem práce je zjistit, zda existují zásadní rozdíly mezi bezdětnými a rodiči s ohledem na sociální kontakt a obdrženou pomoc ve starším věku. Nejdříve je představena bezdětnost po teoretické stránce, dále je analyzován demografický vývoj bezdětnosti na území České republiky, společně s limitacemi v datové základně, se kterými se při zkoumání bezdětnosti setkáváme. Dále je bezdětnost zasazena do kontextu možné sociální izolace a nedostatku pomoci v domácnosti či v obdržení osobní péče ve stáří. Bylo prokázáno, že se stoupajícím věkem klesá frekvence sociálního kontaktu s přáteli, naopak s ohledem na rodinu se žádný takový vztah neprokázal. Na datech z výzkumu SHARE se starší bezdětné osoby ukázaly být sociálně více aktivní než rodiče, finanční a jiné dary dávají naopak více rodiče, a to zejména svým dětem, přičemž bezdětní investují do širšího rodinného i nerodinného kruhu. V obdržené osobní péči či praktické pomoci v domácnosti se neprokázal mezi rodiči a bezdětnými signifikantní rozdíl, ten se realizoval zejména v rozdílech ve věku, zdraví, pohlaví, vzdělání a rodinném stavu respondentů. Osobami, které nejčastěji poskytují osobní péči či praktickou pomoc v domácnosti seniorů (i přestože v ní nežijí), jsou pro rodiče jejich děti, u bezdětných jsou to sousedé, sourozenci a neteře či synovci. Osoby bezdětné se prokázaly být průměrně méně šťastné a spokojené se svým životem.